

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Pongó Erik ügyvéd (.....) által képviselt (.....) I. r. és (.....) II. r. felperesnek a dr. Szabó Sándor ügyvéd (.....) által képviselt (.....) alperes elleni taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti perében a Balassagyarmati Törvényszék 2013. december 10-én kelt 7.G.20.732/2013/4. számú ítéletével szemben a felperesek fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - az illeték viselése vonatkozásában eltérő indokolással - helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperesek az alperesi vízitársulat tagjai.

Az alperes 2009. május 28-i keltezésű alapszabálya 1. pontja szerint a társulat vezető szervei 1.) küldöttgyűlés (továbbiakban taggyűlés), 2.) Intézőbizottság, 3.) Ellenőrző bizottság II.1.1. pontja szerint a társulat legfőbb szerve a küldöttgyűlés, amely a vízgazdálkodási társulatokra vonatkozó jogszabályi keretek között jogosult a társulatot érintő bármely ügyben dönteni. A küldöttgyűlésen az 500 hektár vagy annál nagyobb érdekeltségi területtel rendelkező tagok és az önkormányzatok szavazati joggal rendelkező küldöttek, akik személyesen vagy megbízottjuk útján képviseltetik magukat. Az 1.2.1. pont szerint a taggyűlésen tanácskozási joggal a küldött által képviselt tag is részt vehet. Az 1.2.2 pont úgy rendelkezik, a taggyűlést az intézőbizottság hívja össze. Ha az intézőbizottság ezt elmulasztja, az összehívásra az ellenőrző bizottság jogosult. Az 1.2.5. pont szerint a megismételt taggyűlés az eredeti napirendben szereplő ügyekben a megjelentek számára és érdekképviselési arányára tekintet nélkül határozatképes. A II.1.2.3. e) pont szerint

rendkívüli közgyűlést kell tartani akkor is, ha ezt az ellenőrző bizottság vagy a cégbíróság indítványozza.

A 2009. október 1-jétől felszámolás alatt állt alperes 2012. április 16-án megismételt taggyűlést tartott, s a taggyűlés egyebek mellett 4/2012. számú határozatával elhatározta a felszámolási eljárás hitelezőkkel kötendő egyezséggel befejezését.

....., mint az ellenőrző bizottság elnöke 2012. november 27-én kelt meghívóval utalva az alapszabály II.1.2.3. e) pontjában foglalt jogkérdésre és az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 41-45/A. §-ában foglaltakra 1.) Tájékoztatás a társulat jelenlegi helyzetéről és folyamatban levő peres eljárásról, a 2012. április 16-i taggyűlés határozatainak felülvizsgálata, 2.) A felszámolási eljárás keretében a hitelezőkkel kötendő egyezség kezdeményezése 3.) Felhatalmazás a hitelezőkkel történő egyezségi tárgyalás lefolytatására, az egyezségkötés szempontjainak és kereteinek meghatározása, 4.) Felhatalmazás a hitelezői egyezség felszámoló bírósághoz történő benyújtására, 5.) Egyebek napi rendi pontokkal 2012. december 14-én 10.00 órára összehívta az alperes rendkívüli taggyűlését, határozatképtelenség esetére ugyanezen nap 10.30 órára a megismételt taggyűlést.

Az alperes 2012. december 14-én rendkívüli taggyűlést tartott, amelyen több határozatot is hozott. A megismételt taggyűlésről felvett jegyzőkönyv szerint a taggyűlésen 94 küldöttből 8 fő társulati küldött jelent meg, akik 42.533,7906 hektárt képviselnek, a megismételt taggyűlés a megjelentek számára és érdekképviselési arányára tekintet nélkül határozatképes. A taggyűlés egyhangúlag 8/2012. számú határozatával megválasztotta a jegyzőkönyv vezetőjét és a jegyzőkönyv hitelesítőket, 9/2012. számú határozatával a meghívóval egyezően elfogadta a napirendet, a 10/2012. számú határozatával a társulat helyzetéről szóló tájékoztatót. 6 „igen” szavazat és 2 „tartózkodás” mellett 11/2012. számú határozatával hatályon kívül helyezte a 2012. április 16-án hozott 1-7. sorszámú taggyűlési határozatokat. 7 „igen” szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 „tartózkodás” mellett 12/2012. számú határozatával elhatározta a felszámolási eljárás hitelezőkkel kötendő egyezséggel történő befejezését. A 13/2012. számú határozatával, meghatározva az egyezségkötés szempontjait és kereteit egyhangúlag megbízta dr. Szabó Sándor ügyvédet az egyezségi tárgyalások lefolytatására, a 14/2012. számú határozattal pedig egyhangúlag felhatalmazta a feltételeknek megfelelő egyezség tervezetének a felszámoló bíróság részére történő benyújtására.

A felperesek 2012. december 19-én előterjesztett keresetükben a 2012. december 14-i taggyűlésen meghozott valamennyi határozat hatályon kívül helyezését, valamint az alperes perköltségben marasztalását kérték. A taggyűlés összehívása, lefolytatása szabálytalan voltát állították. Előadták, a meghívó szerinti taggyűlésről a tagok a törvény által előírt határidőben nem lettek kiértesítve. A felszámolás alatt

lévő társulat ellenőrző bizottságának elnöke nem volt jogosult a taggyűlés összehívására, azt csak a felszámolóbiztos tehette volna meg. Az alapszabály szerint a legfőbb szerv a küldöttgyűlés, továbbiakban taggyűlés. A tulajdonosok által megválasztott küldöttek azonban a mai napig nincsenek, ezért szabályos taggyűlés megtartására nem volt lehetőség, így a felszámolás egyezséggel befejezése sem lehetséges.

A taggyűlési jegyzőkönyv kézhezvételét követően, 2013. január 14-én a keresetük indokolását kiegészítették. Előadták, a felszámolóbiztos a taggyűlésen nem volt jelen, így nem volt lehetőség tájékoztatás kérésre. A Cstv. 41.§ (2) bekezdése értelmében a hitelezői egyezség benyújtásához az előzetes jóváhagyó határozatot a társulatnak olyan eljárás keretében kell meghoznia, amelyet külön jogszabály a megszűnésről szóló döntéshez előír. Ez a külön jogszabály a vízitársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvény, mely 27. § (3) bekezdése a társulat megszüntetéséhez a küldöttgyűlés összes tagjának legalább 75 %-os szavazatát követeli meg. A jelenléti íven szereplő 7 aláírás szerint csak a tagok tizede volt jelen, ezért a taggyűlés a 12/2012. számú egyezségkötésre vonatkozó határozat tekintetében határozatképtelen volt, az ezt követő határozathozatal okafogyottá vált. Hangsúlyozták, „felszámolás alatt” státuszban az alperes által is elismerten küldöttek nélkül szervezeti és működési kérdésekkel kapcsolatos határozatok nem hozhatók. Az alperes nem tett eleget a 2009. évi CXLIV. törvény küldöttlista készítésére vonatkozó kötelezettségének, ezért a társulat működése törvényellenes, jogutód nélkül megszüntnek nyilvánítása cégbíróági nyilvántartásból törlése kezdeményezését kérték.

A 2013. február 6-án érkezett beadványukban megismételték korábbi nyilatkozataikat, illetve hivatkoztak arra is, a jelenléti íven felsorolt önkormányzatok és cégek a társulat tagjai, és nem küldöttek, az aláírások nem beazonosíthatók, a jegyzőkönyvben foglaltakkal ellentétben csak 7 aláírás szerepel. Küldöttekkel felszámolás alatt is rendelkeznie kell a társulatnak. Az alperesnek 13 év állt volna rendelkezésére arra, hogy küldöttgyűlést szervezzon, küldöttlista hiányában azonban szabályos küldöttgyűlést tartani nem lehet. Hivatkoztak arra, hogy nem személyenként, hanem kettőjüknek összesen kell leróniuk az eljárási illetéket, mert közöttük egységes pertársaság áll fenn. A tárgyalási nyilatkozataikban hangsúlyozták, amennyiben a cégbíróság a törvénynek megfelelő szellemben járt volna el, akkor az alperesnek már régen meg kellett volna szűnnie. Kérték a felszámolás alatt álló alperes jogutód nélküli megszüntnek nyilvánítását, cégnyilvántartásból törlésének elrendelését.

Időközben az alperes felszámolási eljárása az alperes fennmaradásával 2013. február 9-én befejeződött.

Az alperes 2013. március 26-án jogi képviselő útján ellenkérelmet terjesztett elő. A kereset elutasítását, felperesek perköltségben marasztalását kérte. Egyebek mellett hivatkozott arra is, nem tartozik a tagi jogok körébe az a felperesi szándék, hogy megpróbálják megakadályozni a működése helyreállítását és az ellene folyó

felszámolási eljárás megszüntetését, felperesekre is irányadóak a Ptk. 4. § (1) bekezdésében a polgári jogok gyakorlására és a kötelezettségek teljesítésére, valamint az 5. § (1) bekezdésében a joggal való visszaélés tilalmára nézve írtak.

A 2013. április 4-i tárgyaláson alperes úgy nyilatkozott, a társulat 2013. március 29-én tartott küldöttgyűlésén utólagosan is jóváhagyta azokat az intézkedéseket, amelyek a 2012. december 14-ére összehívott taggyűlésre vonatkoztak.

Mellékelte a 2013. március 29-i küldöttgyűlés jegyzőkönyv kivonatát, mely szerint a küldöttgyűlés 8/2013. számú határozatával az ellenőrző bizottság mandátumának lejárt, 2012. május 14. napjai óta az addig meghozott valamennyi intézkedését, ezen belül a társulat rendkívüli taggyűlésének 2012. december 14-én 10 órára történő összehívásának elrendelését jóváhagyta.

(A Fővárosi Ítéltábla 2014. május 15-én kelt Gf.40.845/2013/4. számú ítéletével helybenhagyta a Balassagyarmati Törvényszék 2013. október 1-jén kelt 7.G.20.270/2013/12. számú, a felperesek 2013. március 29-i küldöttgyűlési határozatok felülvizsgálata iránti kereseti kérelmét elutasító ítéletét.)

A tárgyaláson I. r. felperes arra is hivatkozott, az alperes egyezséget sem köthetett volna a hitelezőkkel, mert felszámolási eljárásban két év elteltével zárómérleget kell készíteni és ezt követően már nem köthető egyezség. A II. r. felperes pedig arra utalt, birtokában van az egyezségkötést megelőző eljárásból olyan alperesi jogi képviselő által írt levél, amelyben alperes arra utalt, a tagok a társulat adósságaiért készfizető kezesként nem felelnek, de majd egyéb támogatás jogcímen esetleg később az adósságát, tartozását behajtják az egyes tagokon.

Az elsőfokú bíróság 2013. április 4-én kelt 7.G.21.101/2012/11. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte felpereseket személyenként 10.000 forint perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolásában arra az álláspontra helyezkedett, mivel a felperesek által támadott határozatok egyike sem konkrétan a felperesek tagsági jogviszonyával kapcsolatos, hanem az egyezségkötés előkészítését szolgálta, ezért felperesek a vízitársulatokról szóló 2009. évi CXIV. törvény 6. § (1) bekezdés e) pontja értelmében azok felülvizsgálatát alappal a perben nem kérhették, függetlenül attól, hogy azok álláspontjuk szerint alapszabályba vagy jogszabályba ütközőek-e. Ezért a felperesek alperes eljárásával kapcsolatos kifogásait részleteiben nem is vizsgálta.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2013. október 31-én kelt 16.Gf.40.457/2013/ 5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Az I. és II. r. felperesek másodfokú perköltségét 5.000 forint - 5.000 forint ügyvédi munkadíjból és 48.000 forint - 48.000 forint lerótt fellebbezési

eljárási illetékből álló összegben, az alperesét 5.000 forint + áfa összegben állapította meg. Az eljárás megismétlését azon okból tartotta szükségesnek, az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy az alperes képviseletében eljáró dr. Szabó Sándor ügyvéd joghatályos meghatalmazással nem rendelkezett, alperes nevében ezért joghatályos nyilatkozatot nem tehetett. A cégnyilvántartás adatai szerint önálló képviseletre jogosultként intézőbizottsági elnök 2013. március 29-i, ügyvezető igazgató 2013. augusztus 15-i kezdőnappal került a cégjegyzékbe bejegyzésre. Meghagyta az elsőfokú bíróságnak, a megismételt eljárásban fel kell hívnia az alperest joghatályos jogi képviselői meghatalmazás benyújtására, s az eljárást - amennyiben az alperes változatlanul jogi képviseletet kíván igénybe venni - az alperes jogi képviseletét ellátó ügyvéd képviseleti jogának szabályszerű igazolását követően kell lefolytatnia.

A megismételt eljárásban a felperesek a keresetüket változatlan tartalommal fenntartották. Az alperes 2012. december 14-i határozatai hatályon kívül helyezését kérték utalva arra is, a meghatalmazás tekintetében az a lényeg, a jogi képviselő az akkori állapot szerint kaphatott-e meghatalmazást, amikor a törvénysértő határozatokat hozta a küldöttgyűlés. Az ítélet meghozatalát a 2012. december 14-i állapot szerint kérték. A II. r. felperes hivatkozott arra is, a 2013. március 29-i határozatok is törvénysértőek voltak, ezért a tisztségviselők megválasztása sem volt jogszerű. Ezek a tisztségviselők jelöltékt ügyvezető igazgatónak.

Az alperes jogi képviselő útján előterjesztett ellenkérelmében a kereset elutasítását, a felperesek perköltségben marasztalását kérte. Egyebek mellett előadta, a jelen perben a vízitársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvény 6. § (1) bekezdés e) pontja alapján az vizsgálándó, hogy a felperesek tagsági jogviszonyával kapcsolatosan hozott-e olyan határozatokat, amely jogszabályba vagy alapszabályba ütköző. Csak ennek felülvizsgálatát kérheti a vízitársulat tagja. A felperesek a kereset benyújtásával lényegében a felszámolás során történő megszűnését kívánják elérni, a működése egyezségkötéssel helyreállítását sérelmezik. Ez azonban a tagsági jogaiknak nem a sérelmére vezet, hanem éppen azt biztosítja, hogy tagsági jogaik fennmaradjanak. A keresettel támadott 8-14. sorszámú határozatok egyike sem konkrétan a felperesek tagsági jogviszonyával kapcsolatban hozott határozat, hanem az egyezségkötés előkészítésével kapcsolatos, ezért azok felülvizsgálatát a perben alappal nem kérhetik.

Csatolta a jogi képviselőnek igazgató által 2013. november 27-én a perbeli képviseletének ellátására adott meghatalmazást.

Az elsőfokú bíróság 2013. december 10-én kelt 7.G.20.732/2013/4. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket személyenként 15.000 forint perköltség alperesnek megfizetésére. Az ítélet indokolásában rögzítette, mivel a felperesek új tény, bizonyítékot nem jelöltek meg, így a tényállás nem változott, a korábbtól eltérő tartalmú határozat sem volt hozható. Rámutatott, a csődeljárásról

és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 41. § (1) bekezdése alapján a zárómérleg benyújtásáig lehet egyezséget kötni, amelyet önmagában az nem zár ki, ha a felszámoló két év elteltével még nem nyújtotta be a záródokumentumokat. A Cstv. 41. § (2) bekezdése speciális rendelkezést tartalmaz arra nézve, hogy az egyezség előkészítése és az egyezségkötés során az adós legfőbb szerve gyakorolja az adóst megillető jogokat, nem pedig a felszámoló. A felszámolás során az adós legfőbb szerve csak az egyezségkötéssel kapcsolatos kérdésekben járhat el, hozhat határozatot, nem pedig egyes tagjainak jogaival kapcsolatosan vagy más szervezeti kérdésekben, amelyre a rendes működése során a felszámolás kezdete előtt vagy a felszámolásnak a gazdálkodó szervezet fennmaradásával, tevékenységének helyreállításával való megszűnését követően van lehetősége. A kifogásolt 11. sorszámú határozat is az egyezségkötési eljárással volt kapcsolatos. A jelen pernek azonban nem a felszámolási eljárás, illetve annak szabályainak értelmezése a tárgya. Rámutatott, a jelen perben a vízitársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvény 6. § (1) bekezdés e) pontja alapján azt kellett vizsgálni, az alperesi társulat a felperesek tagsági jogviszonyával kapcsolatosan hozott-e olyan határozatot, amely jogszabályba vagy alapszabályba ütköző. Csak ennek felülvizsgálatát kérheti a vízitársulat tagja. A felperesek lényegében azt sérelmezik, hogy az alperes nem szűnt meg a felszámolás során, hanem egyezségkötéssel helyreállította működését. Ez azonban nem a felperesek tagsági jogviszonyára vonatkozó, hanem a vízitársulat fennmaradását érintő kérdés. Mivel a felperesek által támadott határozatok egyike sem konkrétan a felperesek tagsági jogviszonyával kapcsolatos, hanem az egyezségkötés előkészítését szolgálta, ezért azok felülvizsgálatát alappal a perben nem kérhették, függetlenül attól, hogy azok álláspontjuk szerint alapszabályba vagy jogszabályba ütközőek-e. Ezért a felperesek alperes eljárásával kapcsolatos kifogásait részleteiben nem is vizsgálta. A felszámolási eljárás egyezséggel megszűnése nem vezet felperesek tagsági jogaik sérelmére, hanem éppen azok fennmaradását biztosítja. A felperesek konkrétan is kérték az alperes felszámolás útján megszüntetését, ezt pedig a felszámolási eljárásban sem kérhették, mivel abban félként nem vettek részt, azonban ilyen jelen perben sem kérhető, mivel a 6. § (1) bekezdés e) pontja ezt kizárja. Mindezekre figyelemmel a kereset elutasításának volt helye. A lerovandó kereseti illeték vonatkozásában rámutatott, az alperes minden tagjának önálló perindítási joga van, így a többiektől függetlenül is nyújthat be keresetet a tag, ha saját tagsági jogviszonyával kapcsolatban hozott határozatot sérelmez. A perindítás tárgya nem a Pp. 51. § a) pontja szerinti közös jog vagy kötelezettség. Önálló perindítási jog esetén minden peres fél a saját keresetének megfelelő összegű illetéket köteles leróni. Tekintve a felperesek pervesztesek lettek, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek személyenként az alperes fellebbezési perköltségének megfizetésére.

Az ítélettel szemben a felperesek fellebbeztek jogi képviselő útján. Az ítélet keresetük szerinti megváltoztatását, az alperes perköltségben marasztalását kérték. Előadták, az elsőfokú bíróságnak téves az az álláspontja, hogy a küldöttgyűlési határozatok jogszabályba ütköző voltát azért nem vizsgálta, mert azok nem

konkrétan a tagsági jogviszonyukkal kapcsolatban hozott határozatok.

A 2009. évi CXLIV. törvény nem tesz különbséget a közvetlenül vagy közvetetten tagi viszonyokat érintő határozatok között, így a tag nem fosztható meg azon jogától, hogy a jogszabálysértő vagy alapszabálysértő küldöttgyűlési határozatok ellen a tagi jogainak érvényesítése, a törvényesség érdekében fellépjen.

Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt sem, hogy a társulatot érintő határozatokat nem lehet a tagságtól elvonatkoztatni, mivel a társulat maga a kb. 6.000 tag, így a társulatot érintő változások a tagsági jogviszonyokat minden esetben érintik. Ezért írja elő az 1991. évi XLIX. törvény 41. § (2) bekezdése, abból következő vízitársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvény 27. § (3) bekezdése a legfőbb szerv előzetes hozzájárulásának jogszerű meglétét a hitelezői egyezség lefolytatásához, melyet a bíróság szintén nem vett figyelembe.

A tagsági jogviszonyukat egyértelműen és konkrétan az sérti, hogy 2012. december 14-én úgy hoztak küldöttgyűlési határozatokat, a társulat személyében megválasztott küldöttekkel nem rendelkezik, a 2012. december 14-i jelenléti íven felsorolt önkormányzatok és cégek a társulat tagjai és nem küldöttek, a nevükben aláírók nem ismertek, az aláírások beazonosíthatatlanok, így a jegyzőkönyv és a jelenléti ív okiratiságában nem bizonyító erejű, a jelenléti íven felsorolt önkormányzatok és cégek a társulat érdekeltségi területének csak 1/3-át érintik, a tagok 2/3-a a döntésből ki van zárva, a társulat legfőbb szerve a taggyűlés, amely az alapszabálya szerint küldöttgyűlés, amely viszont küldöttek nélkül működésképtelen. A társulat legfőbb szervének a hitelezői egyezséget előzetesen jóváhagyó határozata nélkül a hitelezők felé már a küldöttgyűlést megelőzően kötelezettségvállalást tettek, mely szerint a vezetés által felhalmozott adósságot, melyért a tagság nem felelne, a működés helyreállítása után a tagságtól beszedett egyéb támogatásból fogják biztosítani, a hitelezők felé felhatalmazás nélkül tett kötelezettségvállalásról, annak megfizetési módjáról, a jegyzőkönyv tanúsága szerint még az ott megjelent hét főt sem tájékoztatták továbbá arról sem, hogy a hitelezői egyezséget a küldöttgyűlés előtt 2012. december 12-én már lefolytatták. Nem tájékoztatták a megjelent hét főt arról sem, hogy az ellenőrző bizottság elnöke a küldöttgyűlés összehívására nem volt jogosult, mert a mandátuma 2012 májusában lejárt, továbbá arról sem, hogy az 1991. évi XLIX. törvény 41. § (2) bekezdése és az abból következő 2009. évi CXLIV. törvény 27. § (3) bekezdése szerint a küldöttgyűlés határozatképtelen, mivel a határozatképességhez a küldöttek 75 %-ának a szavazata szükséges. Mivel tehát a jelenlévők e tekintetben tévedésben voltak, így ezen határozatok semmisek, a jelenléti ív szerint hét személy nyolc szavazatot adott le.

Az elsőfokú bíróság ezen tények figyelmen kívül hagyásával hozott ítéletet. A társulat minden törvénysértő tevékenysége tagi viszonyukat alapjaiban érinti.

A Fővárosi Ítéltábla 16.Cgtf.44.078/2013/2. számú végzésében is megállapította, „... a kérelmező tagokat megilleti az általuk sérelmesnek vélt 2012. április 16-i határozatok felülvizsgálata iránti perindítás joga ...”, s ennek figyelembe vételével került sor a törvényességi felügyeleti vizsgálat lefolytatásának elutasítására, előtérbe helyezve a szélesebb körű bizonyítást lehetővé tevő peres eljárást.

Változatlanul hangsúlyozták, az alperes taggyűlése az alapszabály szerint küldöttgyűlés, ezért a 2012. április 16-i, a 2012. december 14-i és a 2013. március

29-i küldöttek nélkül hozott küldöttgyűlési határozatokat az elsőfokú bíróságoknak már régen hatályon kívül kellett volna helyezni annak érdekében, a Balassagyarmati Törvényszék Cégbírósága azot a cégjegyzékből törölhesse.

Kérték figyelembe venni, hogy jelen perben eljáró bíró ugyanaz a személy, aki a 2012. december 14-i határozatok fellebbezésére nyitva álló határidő előtt a 9.Fpk.47/2009. számú felszámolási eljárást lefolytatta, befejezte és 2013. február 9-én jogerőre emelte, cégbírósággal bejegyeztette úgy, hogy a perrel támadott határozatok a mai napig nem jogerősek. A 2012. december 14-i határozatok ellen indult per 3 három hónap után a cégbíróságra és ügyészségre tett bejelentéseiket követően került csak a cégnyilvántartásba bejegyzésre.

Az illeték viselésével kapcsolatosan előadták, önálló perindítási joggal rendelkezők is alakíthatnak pertársaságot, s ha a perben hozott ítélet egyformán kihat mindenkire, ha részt vett a perben, ha nem, akkor egyetemlegesen kell a perköltséget megfizetni. A perben támadott határozatok jogkövetkezményei mindenkire egyaránt kihatnak, s különösen nem vitatható ez férj és feleség esetében.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A vízitársulat tevékenységéről, szervei működéséről, a szervei által hozott határozatok felülvizsgálatáról a többször módosított 2009. évi CXIV. törvény rendelkezik.

A 3. § (1) bekezdése szerint a területi vízgazdálkodási közfeladatok az e törvényben meghatározott feltételek szerint létrehozott társulatok útján is elláthatók.

A (2) bekezdés szerint a társulat közfeladatként a működési területén a tulajdonában, vagyonkezelésében, valamint használatában lévő közcélú vízgazdálkodási műveken területi, vízrendezési, vízkárelhárítási és mezőgazdasági vízhasznosítási feladatokat lát el, közcélú vízellátási létesítményeket hoz létre, karbantartási és üzemeltetési feladatokat lát el. Működési területén környezetvédelmi, természetvédelmi, táblán, illetve üzemben belüli meliorációs és mezőgazdasági vízszolgáltatási feladatokat végezhet.

A 4. § (1) bekezdése sorolja fel a társulat szakmai feladatait.

Az 5. § úgy rendelkezik, a társulat tagjai a működési területen ingatlantulajdonnal rendelkező vagy az ingatlant a tulajdonos által feljogosított használó természetes és jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok, egyéb

szervezetek (továbbiakban tagok.)

A 6. § (1) bekezdés e) pontja kimondja, a tag joga, hogy a társulat szervei által a tagsági jogviszonyával kapcsolatban hozott - jogszabályba vagy alapszabályba ütköző - határozat felülvizsgálatát bíróságtól kérheti. A jogsértő határozat felülvizsgálatára irányuló keresetet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül kell benyújtani. A kereset indításra megállapított határidő elmulasztása jogvesztő. A kereset benyújtásának halasztó hatálya nincs, a határozat végrehajtását azonban a bíróság felfüggesztheti. Nincs lehetőség a határozat bíróság előtti megtámadásának, ha a határozat meghozatalából több mint egy év eltelt.

A 23. § a)-d) pontjai szerint a társulat szervei a közgyűlés, a küldöttgyűlés, az intézőbizottság és a felügyelőbizottság.

Az idézett rendelkezésekből leszűrhető, a vízitársulati forma egy sajátos szervezet, melynek megalkotására a területi vízgazdálkodás problémáinak közösségi megoldása érdekében került sor. Fő jellemzője, hogy állami, önkormányzati területi vízgazdálkodási közfeladatok ellátására, vízimunkák elvégzésére jön létre, s a szolidaritás elve alapján a társulat tagja a működési területen valamennyi ingatlantulajdonos vagy használó természetes és jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság (kényszertagság).

Ezen sajátos szervezeti formához igazodik a tag társulat szervei által hozott határozatokkal szembeni jogorvoslati jogosultsága is.

Míg más szervezeti formák, például gazdasági társaságok, szövetkezetek, lakásszövetkezetek, erdőbirtokossági társulatok esetében a rájuk vonatkozó jogszabályok (a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 45. § (1)-(2) bekezdése, a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény 18. § (1) bekezdése, a lakásszövetkezetekről szóló 9. § (1) bekezdése, az erdőbirtokossági társulatokról szóló 36. § (2) bekezdése) a perben támadható határozatok tekintetében megszorítást, szűkítést nem tartalmaznak, addig a vízitársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvény 6. § (1) bekezdés e) pontja csakis a tag tagsági jogviszonyával kapcsolatban meghozott határozat bírósági felülvizsgálatát engedi meg, mégpedig annak kézbesítésétől számított 30 napos jogvesztő határidőhöz kötötten.

Mindebből az következik, a vízitársulat esetében a tagot a társulat szervének csakis azon határozatával szemben illeti meg a peres jogorvoslat, amely rá, mint tagra a tagsági jogviszonyával kapcsolatban hordoz jogsértő, alapszabályba ütköző tartalmat.

Az adott ügyben a kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság felperesek keresete tekintetében elfoglalt jogi álláspontjával, az elsőfokú bíróság ugyanis helytállóan értelmezte a 2009. évi CXLIV. törvény 6. § (1) bekezdés e) bekezdésében írtakat, így helyesen jutott arra a következtetésre, a

felpereseket a saját tagsági jogviszonyukkal kapcsolatban hozott 2013. március 29-i küldöttgyűlési határozatok hiányában nem illeti meg a perindítási jog, ezért helytállóan utasította el a keresetet annak érdemi vizsgálata nélkül.

A fellebbezésben írtakra tekintettel rámutat a Fővárosi Ítélőtábla, a perbeli küldöttgyűlési határozatok sem tartalmaztak konkrétan a felperesek tagsági jogviszonyával kapcsolatos rendelkezéseket, ilyenek a tájékoztató elfogadása, korábbi társulati határozatok hatályon kívül helyezése, a felszámolási eljárás egyezséggel történő befejezésének elhatározása és dr. Szabó Sándor ügyvéd egyezségi tárgyalások lefolytatására felhatalmazása sem tekintendő. Ebből következően pedig a 2012. december 14-i rendkívüli taggyűlés összehívásának, lefolytatásának jogsértő volta a felperesek által az elsőfokú eljárásban előadott és a fellebbezésben is felsorolt okokból nem volt vizsgálható. Az eljárás tárgyát továbbá nem képezhették a határozathozatalt követő események sem, még kevésbé a felszámolási eljárásban történtek, így annak megítélése sem, az alperes felszámolási eljárásának egyezséggel befejezése jogszerűnek minősül-e.

A Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja értelmében az ügy elintézéséből ki van zárva, és abban mint bíró nem vehet részt az akitől az ügynek tárgyilagos megítélése egyéb okból nem várható (elfogultság).

A 16. § (4) bekezdése szerint a kizárási okot a fél is bejelentheti. E bejelentésnek az eljárás bármely szakában helye van, a 13. § (1) bekezdésének e) pontja alá tartozó okot azonban a fél a tárgyalás megkezdése után csupán akkor érvényesítheti, ha nyomban valószínűsíti, hogy a bejelentés alapjául szolgáló tényről csak a tárgyalás megkezdése után szerzett tudomást, és a tudomásszerzés után az okot nyomban bejelenti.

A 18. § (1) bekezdése szerint, ha a kizárás kérdését igazgatási ügykörben nem intézik el, a bíró kizárása felől ugyanannak a bíróságnak ugyanazon a fokon eljáró másik tanácsa tárgyaláson kívül is határozhat.

A félnek az eljáró bíróval szembeni, elfogultságra alapított kizárás iránti kérelmét tehát még az eljárás tartama alatt, a Pp. 16. § (4) bekezdésében megszabott határidőn belül elő kell terjesztenie, melyről főszabályként az eljáró bíróság másik tanácsa határoz.

Felperesek az elsőfokú eljárásban az eljáró bíróval szemben elfogultságra alapozottan kizárás iránti kérelmet nem terjesztettek elő, ezért a határidő elmulasztására tekintettel a fellebbezésben e körben előadottak nem voltak figyelembe vehetők.

A Fővárosi Ítélőtábla megítélése szerint ugyanakkor a felperesek megalapozottan sérelmezték a 36.000 forint kereseti illeték személyenkénti megfizetetését.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 3. § (4) bekezdése szerint az

eljárási illetékkötelezettség az eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztésekor keletkezik.

A 38. § (2) bekezdés úgy rendelkezik, több kötelezett esetén - ha az érvényesített jog nem osztható meg, vagy az érdekelttség aránya egyébként nem állapítható meg - a kötelezettek egyetemlegesen, egyébként az érdekelttség arányában kötelesek az illetéket megfizetni.

A felperesek keresetükben egy és ugyanazon jogot érvényesítettek mindketten, az alperes 2012. december 14-i rendkívüli taggyűlési határozatai felülvizsgálatát kérték. Ezen érvényesített jog közöttük nem osztható meg, ezért az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint számítandó 36.000 forint eljárás illeték megfizetésére egyetemlegesen kötelesek.

A felperesek a 2013. február 6-án előterjesztett keresetükre a 36.000 forint eljárás illeték helyett 72.000 forint eljárás illetéket róttak le. A felperesek ugyan pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a perrel felmerült költségeiket maguk viselik, ideértve az eljárás megindításkor felmerülő illetékköltséget is. Nem kötelesek azonban az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint számítandó eljárás illetéknél magasabb összegű illeték megfizetésére, viselésére.

Ugyanez vonatkozik a felperesek által az elsőfokú bíróság 2013. április 4-én kelt 7.G.21.101/2012/11. számú ítéletével szembeni fellebbezésre kétszeresen lerótt 48.000 forint, összesen 96.000 forint fellebbezési illetékre is.

Az előírtnál nagyobb összegben megfizetett illeték - 36.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési illeték - az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján - kérelemre - az adózás rendjéről szóló törvény adó-visszatérítésre vonatkozó szabályai alkalmazásával (Itv. 79. § (4) bekezdés) visszaigényelhető az adózó lakóhelye szerinti illetékes állami adóhatóságtól.

A Fővárosi Ítélőtábla erről az Itv. 81. § (2) bekezdése alapján az állami adóhatóságot a határozatának az elsőfokú bíróság útján való megküldésével értesíti.

A Fővárosi Ítélőtábla tájékoztatja a felpereseket, hogy az illeték visszatérítését az adóhatóságtól kérniük kell.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja szerint az elsőfokú bíróság tárgyaláson kívül elbírált ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a z illeték viselésére vonatkozóan eltérő indokolással - helybenhagyta.

A pernyertes alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2014. június 26.

. Gál Judit s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Oláhné Sárközi Veronika
bírószági ügyintéző